ECLI:LV:RVPT:2019:0211.1A30048018.2.S
Lietas Nr.1A30048018
Lietas arhīva Nr. 1A-0193-19/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2019.gada 11.februārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Ignatjeva
ar tiesas sēžu sekretāri A.A.Černovu,
piedaloties pie administratīvās atbildības sauktās personas pārstāvei /pers. A/ un Rīgas domes Administratīvās komisijas pārstāvei /pers. B/,
izskatīja atklātā tiesas sēdē administratīvā pārkāpuma lietu Valsts nekustamie īpašumi sūdzībā par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2018.gada 17.jūlija lēmumu Nr.D57-AK-18-28-2.

Aprakstošā daļa

Ar Rīgas domes Administratīvās komisijas 2018.gada 17.jūlija lēmumu Nr.D57- AK-18-28-2 VAS "Valsts nekustamie īpašumi" tika piemērots administratīvais sods EUR 280 apmērā par administratīvo pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 75.panta pirmajā daļā.

2018.gada 3.oktobrī tiesā saņemta VAS "Valsts nekustamie īpašumi" sūdzība, par iepriekš minēto Rīgas domes Administratīvās komisijas 2018.gada 17.jūlija lēmumu Nr.D57-AK-18-28-2.

Minētajā sūdzībā norādīts, ka lēmumu uzskata par nepamatotu, norāda, ka 2018.gada 17.jūlija tika skatītas kopumā četrpadsmit lietas, kur lietas apstākļi ir identiski, proti laika posmā no 2018.gada 17.aprīļa līdz 2018.gada 12.jūlijam sastādīti administratīvā pārkāpuma protokoli par to, ka sūdzības iesniedzēja nav ievērojusi Rīgas domes sasitošo noteikumu Nr.90 13.1.apakšpunktu, nenodrošinot atkritumu tvertņu novietošanas vietas uzturēšanu kārtībā pie ēkas Eksporta ielā 6, Rīgā, no tiek trīspadsmit gadījumos komisijas ir pieņēmusi lēmumu uzlikt sodu, bet vienā gadījumā administratīvā pārkāpuma sastāva trūkuma dēļ izbeigusi lietvedību.

Norāda, ka 2018.gada 17.jūlijā sūdzības iesniedzējai kopumā ir uzlikts naudas sods EUR 3080 apmērā un uzskata, ka nav sasniegts administratīvā soda mērķis, jo sūdzības iesniedzējs nekavējoties pēc informācijas saņemšanas 2018.gada 7.maijā uzsāka veikt darbības, lai mazinātu un novērstu pārkāpumu, vienlaikus, nākamajā dienā pēc pārkāpuma konstatēšanas, atkritumu tvertnes tika izvestas un apkārtne ap tām sakopta.

Uzskata, ka nenodrošinot atkritumu tvertņu novietošanas vietas uzturēšanu kārtībā pie ēkas Eksporta ielā 6, ir nepārtraukta viena administratīvā pārkāpuma sastāva realizēšana, kas saistīta ar tai sekojošu Rīgas domes sasitošo noteikumu Nr.90 13.1.apakspunktā noteiktā pienākuma nepildīšanu, proti, viens nepārtraukts ilgstošs administratīvs pārkāpums. Tādēļ uzskata, ka ar komisijas 2018.gada 17.jūlija lēmumiem sūdzības iesniedzēja tiek atkārtoti sodīta par vienu un to pašu administratīvo pārkāpumu.

Norāda, ka lietā nav vērtēti atbildību mīkstinoši apstākļi, to, ka komisija nav ņēmusi vērā informāciju par sūdzības iesniedzēja veiktajām darbībām, lai novērstu administratīvo pārkāpumu. Uzskata, ka sodam ir jābūt taisnīgam un samērīgam, bet ar lēmumu uzliktais sods nav uzskatāms ne par taisnīgu ne samērīgu ar izdarīto pārkāpumu. Uzskata, ka administratīvā komisija nav piemērojusi vienveidīgu sodu.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 288., 289.[12] pantu sūdzības iesniedzējs lūdz izskatīt lietu pēc būtības un atcelt administratīvo sodu.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6] panta noteikumiem, 2018.gada 10.oktobrī Rīgas domes Administratīvajai komisijai, nosūtīta VAS "Valsts nekustamie īpašumi" sūdzības kopija, vienlaikus paziņojot lietas dalībniekiem par lietas izskatīšanu mutvārdu procesā 2019.gada 31.janvārī.

Sūdzības iesniedzēja pārstāve tiesas sēdē sūdzību uzturēja uz sūdzībā norādītajiem argumentiem un apsvērumiem, lūdza sūdzību apmierināt. Papildus tiesas sēdē iesniedza starp sūdzības iesniedzēju un AS "Ferrus" noslēgto līgumu Nr.4/1-1-17-28/2057-1 par teritorijas uzkopšanu Rīgas reģionā, paskaidrojot, ka AS "Ferrus" bija atbildīga par atkritumu tvertņu novietošanas vietas uzturēšanu.

Iestādes pārstāve tiesas sēdē, iepazīstoties ar sūdzības iesniedzēja iesniegto līgumu, norādīja, ka komisija ir noteikusi nepareizo personu, kura saucama pie administratīvās atbildības, tādēļ uzskatīja, ka Rīgas domes Administratīvās komisijas lēmums ir atceļams.

Motīvu daļa

Uzklausījusi paskaidrojumus tiesas sēdē, pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālos esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma sekojošu apsvērumu dēļ.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[6]pantu izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā tiesai visa starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Tiesa konkrētā lietā nekonstatē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta pirmajā daļā norādītos pamatus, lai pēc savas iniciatīvas lemtu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu un lietas nosūtīšanu jaunai izskatīšanai.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13]panta trešā daļa paredz, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības,

kas pamatota virspusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.[1]pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Tiesa konstatē, ka lietā ir iegūti pierādījumi, ar kuriem pamatots pārsūdzētais lēmums, ka sūdzības iesniedzējs ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 75.panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[13]panta trešās daļas regulējumam atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz administratīvā pārkāpuma (tā sastāvu) pastāvēšanu un sūdzības iesniedzēja vainu šī administratīvā pārkāpuma izdarīšanā konkrētā lietā ir pareizs un pietiekams. Līdz ar to tiesai nav nepieciešams to pārvērtēt un vēlreiz analizēt.

Tiesa atzīst, ka Rīgas domes Administratīvā komisija pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi visus lietā esošus pierādījumus, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasībām, līdz ar ko tiesa pilnībā pievienojas Rīgas domes Administratīvās komisijas 2018.gada 17.jūlija lēmuma Nr.D57-AK-18-28-2 motivācijai.

Bez tam, tiesa, pretēji iestādes pārstāves paustajai nostājai tiesas sēdē, atzīst, ka Rīgas domes Administratīvā komisija 2018.gada 17.jūlijā pieņemot lēmumu Nr.D57-AK-18-28-2, ir pareizi noteikusi pie administratīvās atbildības saucamo personu, jo atbilstoši Rīgas domes 2013.gada 17.decembra sasitošo noteikumu Nr.90 "Sadzīves atkritumu apsaimniekošanas saistošie noteikumi" 11.3.punktam nekustamā īpašuma īpašniekam, tiesiskajam valdītājam vai pārvaldniekam ir pienākums nodrošināt un uzturēt kārtībā atkritumu tvertņu novietošanas vietas (izņemot 11.5.apakšpunktā minētos gadījumus), raugoties, lai tās ir pieejamas nekustamā īpašuma iedzīvotājiem un sadzīves atkritumu apsaimniekotājam, kā arī to, ka sadzīves atkritumi tiek novietoti tikai atkritumu tvertņu novietošanas vietās izvietotajās atkritumu tvertnēs. Atkritumu tvertņu novietošanas vietas, kas nav atkritumu tvertņu novietnes, izbūvējamas uz noblietētas zemes, asfaltēta vai bruģēta laukuma, katrai tvertnei paredzot vismaz 2 m^2, savukārt sūdzības iesniedzēja un AS "Ferrus" noslēgtais civiltiesiska rakstura līgums par teritorijas uzkopšanu Rīgas teritorijā, nekādā veidā nemaina sūdzības iesniedzēja statusu, savukārt AS "Ferrus" ar šo līgumu nav ieguvis ne nekustamā īpašuma īpašnieka, ne tiesiskā valdītāja ne arī pārvaldnieka statusu.

Līdz ar to, tiesa nesaskata pamatu Rīgas domes Administratīvās komisijas 2018.gada 17.jūlija lēmuma Nr.D57-AK-18-28-2 atcelšanai tā iemesla dēļ, ka nav noteikts pareizais subjekts administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Iepazīstoties ar tiesā iesniegto sūdzību, tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējs neapstrīd administratīvā pārkāpuma protokolā norādītos apstākļus, taču uzskata, ka pārkāpums ir ilgstošs, jo laika posmā no 2018.gada 17.aprīļa līdz 2018.gada 12.jūlijam ir sastādīti četrpadsmit protokoli par identisku pārkāpumu, tādēļ arī uzskata, ka ir pārkāpts dubultās sodīšanas princips.

Tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzēja viedoklis nav pamatots, jo no administratīvā pārkāpuma lietas nepārprotami izriet, ka pārkāpums fiksēts 2018.gada 13.maijā, ko apliecina administratīvā pārkāpuma lietā esošais Rīgas pašvaldības policijas Centra pārvaldes kārtības sargāšanas nodaļas inspektora 2018.gada 13.maija dienesta ziņojums, turklāt, kā liecina sūdzības iesniedzēja 2018.gada 14.maija sastādītais apsekošanas akts un tam pievienotās fotofiksācijas, ka atkritumu laukums pie nekustamā īpašuma Rīgā, Eksporta ielā 6, ir sakopts.

Līdz ar to tiesa secina, ka sūdzības iesniedzēja, administratīvo pārkāpumu, kas fiksēts 2018.gada 13.maijā, ir pārtraukusi, sakopjot atkritumu laukumu pie nekustamā īpašuma Rīgā, Eksporta ielā 6, jau 2018.gada 14.maijā.

Bez tam lietas materiāli nesatur informāciju, ka sūdzības iesniedzēja, ar kādu citu institūcijas lēmumu, jau būtu sodīta par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 75.panta pirmajā daļā un būtu fiksēts 2018.gada 13.maijā, līdz ar to tiesa nesaskata pamatu, lai atzītu, ka attiecībā pret sūdzības iesniedzēju ir pārkāpts dubultās sodīšanas aizlieguma princips.

Bez tam, sūdzības iesniedzējs savā sūdzībā uzskata, ka par iepriekš minēto pārkāpumu uzliktais naudas sods nav adekvāts un samērīgs.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Administratīvā soda uzlikšanu reglamentē Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pants, kurš noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem (pirmā daļa).

Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus (otrā daļa).

Konkrētajā gadījumā par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 75.panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu noteiktā sankcija juridiskām personām ir naudas sods no divsimt astoņdesmit līdz divtūkstoš *euro*. Tātad par šajā normā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu likumdevējs nav imperatīvi noteicis piemērojamā administratīvā soda apmēru, bet atstājis šā jautājuma izlemšanu iestādes kompetencē.

Savukārt iestādei rīcības brīvības ietvaros, piemērojot konkrētu administratīvā soda apmēru, nepieciešams izdarīt lietderības apsvērumus, proti, pamatot, kādēļ piemērots naudas sods konkrētas summas apmērā.

Izvērtējot izskatāmās lietas apstākļus, nodarītā pārkāpuma raksturu un būtību, tiesa secina, ka sūdzības iesniedzējam piemērotais naudas sods EUR 280 apmērā, ir par šo pārkāpumu paredzētais minimālais soda mērs un tas atzīstams par atbilstošu izdarītajam pārkāpumam, un lietā nav arī konstatējami apstākļi, kas varētu būt par pamatu sūdzības iesniedzēja pilnīgai atbrīvošanai no administratīvās atbildības.

Vērtējot lietā esošos materiālus, tiesa secina, ka lietā ir ziņas, no kā izriet, ka sūdzības iesniedzēja ir novērsusi 2018.gada 3.maijā konstatēto pārkāpumu, līdz ar to lietā ir konstatējami atbildību mīkstinoši apstākļi, atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 33.panta pirmās daļas 2.punktam.

Un ņemot vērā lietā konstatētos atbildību mīkstinošos apstākļus, izdarītā pārkāpuma raksturu, ņemot vērā piemērotā soda atbilstību Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.panta soda mērķim, tiesa uzskata, ka uzliktais naudas sods EUR 280, ir atbilstošs izdarītajam pārkāpumam un pietiekams, lai nodrošinātu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 22.pantā definētā administratīvā soda mērķa sasniegšanu.

Fakts, ka sūdzības iesniedzējs par atkritumu apsaimniekošanu pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, tiesas ieskatā, nevar būt par pamatu, lai atceltu Rīgas domes Administratīvās komisijas 2018.gada 17.jūlija lēmumu Nr.D57-AK-18-28-2, ar kuru sūdzības iesniedzējai piemērots sods.

Pastāvot šādiem apstākļiem tiesa nekonstatē likumīgu pamatu atcelt pārsūdzēto 2018.gada 17.jūlija institūcijas lēmumu par sūdzības iesniedzēja sodīšanu par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 75.panta pirmajā daļā, un tādēļ atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas regulējumam lēmums ir atstājams negrozīts, bet sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz LAPK 243., 244., 288., 289.^{6}, 289.^{12}, 289.^{13} pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt VAS "Valsts nekustamie īpašumi" sūdzību;

atstāt negrozītu Rīgas domes administratīvās komisijas 2018.gada 17.jūlija lēmumu Nr.D57-AK-18-28-2.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pieejamības dienas tiesas kancelejā, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2019.gada 11.februārī.

Tiesnese A.Ignatjeva